In dit nummer:

Dagje uit seminarie, een pelgrimage door het Brabantse land, voor de medemens in nood de straat op en meer...

Willibrord Magazine

Tijdschrift voor de gebedskring en vrienden van het Grootseminarie St. Willibrord

Nummer 4 • Jaargang 27
Herfst 2025

k n

Blijf bij | Abonneer u op KN Online

- ✓ Onbeperkt alle artikelen lezen op **KN.nl**
- ✓ Het laatste katholieke nieuws als eerste lezen
- ✓ Volop verdieping, inspiratie en achtergronden
- ✓ Lage kosten, eenvoudig online opzegbaar

Interesse? | Ga naar **kn.nl/abonnementen**

Stichting De Boog
Herenstraat 41
3512 KB Utrecht

DE BOOG

035 6946350
info@deboog.nl
www.deboog.nl

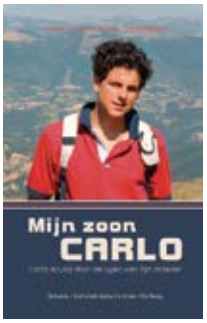

Mijn zoon Carlo - Een moeder deelt herinneringen over haar zoon die heiligverklaard wordt. Terugkijkend herkent ze hoe haar zoon, zo jong als hij was, het geloof beleefde. Het valt haar op dat hij anderen, ook haar, wijze raad gaf. Het drama van zijn kort sterfbed werd een 'akte van geloof'. Had Carlo niet gesproken over 'een snelweg naar de Hemel'?

Antonia Salzano Acutis - Paolo Rodari, 385 blz. 19,90

Waartoe dient de Mis? Over Eucharistie en christelijk leven? - Een eigentijdse uitleg van de Mis voor gelovigen en zoekers om het mysterie van een ritueel dat zo oud is als het christendom te (her)ontdekken.

Lluís Carreras del Rincón, 130 blz. 12,50

Voor meer informatie over boeken van de Boog:
www.deboog-uitgeverij.nl - info@deboog.nl - 035-6946350

Notariskantoor Voorhout

Eerlijk advies, toegankelijk voor iedereen.

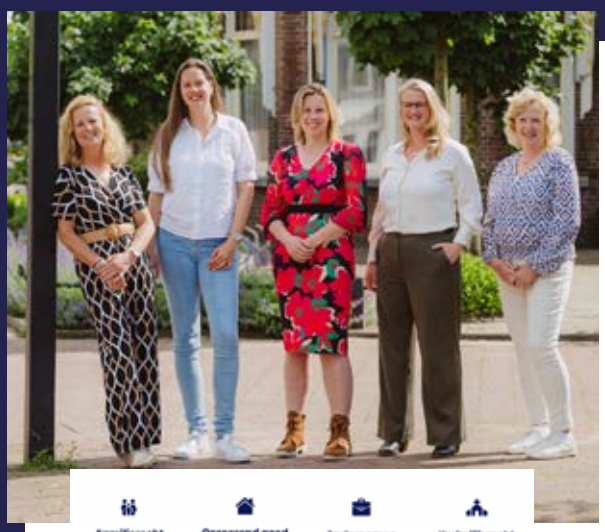

www.notariskantoorvoorhout.nl
Herenstraat 49, 2215 KE Voorhout | 0252-215573

administraties

MTL Administraties

Ondersteunt en helpt ondernemers met de boekhouding in het MKB

- Het inboeken van de administratie
- (eventueel) debiteurenbeheer
- Aangifte omzetbelasting
- Jaarrekening opstellen
- Aangifte inkomstenbelasting

Tevens kunnen wij de loonadministratie voor u verzorgen.

MTL Administraties
Postbus 1343 • 1500 AH • Zaandam
Telefoon: 06 26 298 001
Email: info@mtladministraties.nl

Actie:
Op vertoon van deze advertentie ontvangt u **10% korting** op uw eerste factuur.

Grootseminarie
St.Willibrord
Bisdom Haarlem-
Amsterdam

Inhoud

Nummer 4 • Jaargang 27
Herfst 2025

3
Woord van de rector
Nederland op een keerpunt

4
De heilige Clara
Een jonge vrouw met een groot verlangen

5
Nederlandse katholieken?!
Verslag van de reis naar het Jubileum van de Jeugd in Rome

6
Voor de medemens in nood de straat op
Stage bij het Leger des Heils

7
Een pelgrimage door het Brabantse land...
Terugblik op de retraite en bedevaart aan het begin van het studiejaar

9
Dagje uit seminarie

11
De heilige Carolus Borromeus

12
'Ik zal u bijstaan'
Interview met lid van de gebedskring

Foto's voorzijde
Links: seminarist Jeronim Majic in actie
Rechts: De Zoete Lieve Moeder van Den Bosch

Woord van de rector

Door rector J. de Wit

Nederland op een keerpunt

Er lijkt een kentering te zijn gekomen in het aantal mensen dat naar de kerk gaat. Eerst hoorden we hierover in landen als Frankrijk en Engeland, maar nu begint het zich ook duidelijk af te tekenen in ons eigen land. Vóór corona waren er ca. 150 volwassenen die zich lieten dopen in ons bisdom en nu dit jaar is dit aantal al bijna 300! Een verdubbeling! En het bijzondere hiervan is dat er vele jongeren zijn die tot geloof komen. Er zijn nu al heel wat kerken waar echt een mooie stimulerende jongerengroep begint te ontstaan. Voor sommige parochies is het zelfs een uitdaging om hier op een goede wijze mee om te gaan. Hoe begeleid je deze jongeren op een goede wijze verder in het geloof? Vanuit het roepingenpastoraat van ons bisdom (Volgjeroeping.nl), het Grootseminarie en het Bonifatiusinstituut zijn we in september met het traject *Kom en Zie* begonnen. Dit pad voor jonge mannen om Gods plan voor hun leven te ontdekken draaide al succesvol in enkele bisdommen in ons land en nu dus ook voor de eerste keer in ons eigen bisdom. Bij de eerste bijeenkomst waren tien jonge mannen aanwezig in de leeftijd van 16 tot 28 jaar. Twee waren nog afwezig, omdat het deze avond nog niet lukte. Geweldig toch!? Dat ze de moed hebben en openheid om een jaar maandelijks bij elkaar te komen, om met elkaar te bidden, elkaar te ontmoeten (en ook de seminariegemeenschap) en uit te wisselen wat hen bezighoudt in het hart, waar God mee bezig is in hun leven. Tussendoor krijgen ze “huiswerk” mee om wekelijks een uur uit te trekken voor gebed, dagelijks ook een kort moment van gebed er aan te wijden en ook ca. één keer per maand te spreken met een geestelijk leidsman, een priester met wie ze hierover uitwisselen. Wilt u graag bidden voor deze groep jonge mannen? Het gaat mij er helemaal niet om dat zij zich aan het einde van het jaar allemaal opgeven bij het seminarie, maar dat ze meer helderheid hebben gekregen wat Gods plan is voor hun leven, wat deze roeping ook moge zijn. Dank u wel hiervoor!

We danken God ook voor de drie nieuwe seminaristen die er zijn in ons seminarie en drie in dat van Nieuwe Niedorp, het Redemptoris Mater. God is goed. En we leven toe naar de diakenwijding van Francis Ashamole en Vincent Borgonjen op 15 november in Haarlem; Francis als transeunt diaken en Vincent als permanent diaken. Veel dank voor uw gebed en veel dank ook voor uw financiële ondersteuning van ons seminarie! Gods zegen.

De heilige Clara

Een jonge vrouw met een groot verlangen

Deze zomer ben ik mee geweest met de jongerenreis naar Rome georganiseerd vanuit bisdom Haarlem-Amsterdam. Op de terugreis vanuit Rome hebben we ons in Assisi opgehouden, de plaats die bekendstaat om de heilige Franciscus en de heilige Clara. Ik heb daar de kans gekregen om me wat meer in de heilige Clara te verdiepen.

Door Nico Vennik

Clara werd in 1193 in Assisi geboren in een welgestelde familie. Alles wees erop dat zij een leven van aanzien en rijkdom zou leiden. Toch koos zij een totaal andere weg. Geïnspireerd door de radicale eenvoud van Franciscus van Assisi, brak zij met verwachtingen en zekerheden. In de nacht van Palmzondag 1212 verliet zij stiekem het ouderlijk huis om zich bij Franciscus en zijn broeders aan te sluiten. In de kleine kerk van de Portiuncula legde zij haar leven in Gods handen. Het was het begin van de gemeenschap die later bekend zou worden als de clarissen.

San Damiano

Tijdens mijn verblijf in Assisi bezocht ik San Damiano, het klooster waar Clara haar hele leven woonde. Het is een sobere plek, eenvoudig en klein, maar doordrongen van gebed. In de gebedsruimte die Clara zelf had ingericht en waar zij vele uren doorbracht, kon ik ook even bidden. San Damiano maakte voor mij concreet hoe de heilige Clara geleefd moet hebben: de eetzaal, de gebedsruimte en de kamer waar zij veel tijd doorbracht toen zij ziek was. Het was niet groots of meeslepend, maar klein en vol vertrouwen – precies dat maakt deze plaats zo bijzonder.

De Kerk van Santa Chiara

In de stad Assisi bezocht ik ook de kerk van Santa Chiara waar het lichaam van Clara rust. De grote basiliek straalt majesteit uit, maar in de crypte bij haar graf wordt men stil en ingetogen. Daar wordt de radicaliteit van haar keuze tastbaar: een jonge vrouw die alles achterliet en wier leven nog steeds vele mensen inspireert. Wat mij bijzonder raakte was het kruis van San Damiano, het kruis waaraan Christus volgens de traditie tot Franciscus sprak: “Herstel mijn huis.” Dat kruis werd later aan Clara en haar zusters toevertrouwd. Op haar manier droeg de heilige Clara door gebed en offergave bij aan de opdracht die Franciscus had ontvangen.

Clara als inspiratie

De heilige Clara van Assisi blijft voor mij een bron van inspiratie, vooral door haar gehoorzaamheid en nederigheid. Hoewel zij uit een adellijke familie stamde en alles had kunnen bezitten, koos zij voor een leven dat lijnrecht tegenover eer en rijkdom stond. Zij wilde in alles luisteren naar Christus en de raad van Franciscus. Gehoorzaamheid was voor haar geen onderwerping, maar vrijheid: alleen in Gods plan vond zij ware vreugde. Diezelfde houding bleek uit haar nederigheid binnen de gemeenschap. Clara plaatste zich nooit boven haar zusters:

Nico in de kapel waar de heilige Clara regelmatig bad

zij waste hun voeten, verzorgde zieken en nam de zwaarste taken op zich. Zo liet zij zien dat nederigheid geen zwakte is, maar een kracht die het hart opent voor God en de ander. Clara leefde uiterst sober: eenvoudige kleding, vaak slechts brood en water, en slapen op de grond. Haar ascese was geen doel op zich, maar een weg om zich op Christus af te stemmen en beschikbaar te blijven voor gehoorzaamheid. Toen Franciscus en later de paus haar vroegen matiging te betrachten, gehoorzaamde zij, hoe zwaar dat ook viel. Zo werd haar versterving een school van nederigheid: niet haar eigen wil, maar Gods wil, bemiddeld door de Kerk, bepaalde haar weg.

Nederlandse katholieken!?

Toen ik in december 2024 paus Franciscus mocht ontmoeten, moest wijlen de Heilige Vader lachen toen hij hoorde dat ik uit Nederland kwam. '*Cattolico Olandese!?*' waren zijn woorden, omdat hij het bijna niet kon geloven. Een andere Romeinse prelaat vroeg mij bij een mariaal hoogfeest te bevestigen of ik wel katholiek was, nadat ik hem vertelde seminarist te zijn. Inderdaad, het beeld van de Kerk in Nederland is uiterst somber daar in het Vaticaan. We hebben meer tekens van hoop nodig, zo dacht ik veel bij mezelf.

Door Niels Bleeker

Die tekens van hoop bleken levende personen te zijn, waarlijke pelgrims van hoop, die eind juli jongstleden de twee touringcars instapten op een onvergetelijke reis naar de Eeuwige Stad op oproep van de paus. Met meer dan honderd van deze blijde, energieke, hoopvolle gelovigen namen we deel aan het Jubileum van de Jeugd, na een weeklange heenreis langs verschillende heilige plaatsen. We bezochten de Maagd der Armen in Banneux; raakten aan de oorsprong van de devotie van het Heilig Hart bij Paray-le-Monial; leerden authentiek liefdadigheidswerk kennen van de Turijnse heiligen Cottolengo en Don Bosco; werden aangespoord in onze liefde tot de Heilige Vader door Catharina van Siena en kwamen zo na vele kilometers en momenten om te groeien in geduld aan op onze accommodatie buiten het centrum van Rome.

Vervolgens hebben wij in en rond Rome zoveel mooie dingen mogen zien, doen en ervaren. Bijzondere momenten waren onder andere de H. Mis ter opening op het St. Pietersplein, het bezoek aan de catacomben en de grote nacht op het veld, Tor Vergata. Voor mij was het prachtig om aan velen te kunnen laten zien waar ik afgelopen jaar heb gewoond en gestudeerd, namelijk het internationaal college *Sedes Sapientiae* in Trastevere. Dit behoorde eigenlijk niet tot ons programma, maar door annulering van ons eerdere plan, een dosis voorzienigheid en de grote gastvrijheid van het college konden wij daar de H. Mis vieren en van alle voorzienigheden gebruikmaken.

Ik ben fier dat wij met een grote groep ons land hebben kunnen vertegenwoordigen. De Nederlandse vlag heeft overal gewapperd waar wij kwamen en door het grote aantal internationale ontmoetingen is onze naam toch een beetje verder verspreid. Misschien belangrijker is het feit dat de onderlinge band heel sterk is geworden. De vriendschappen hebben zich sterk kunnen ontwikkelen. Zo heeft deze reis nog een heel lange uitwerking: het heeft mensen veranderd, bij elkaar gebracht en gevormd. Het was immers een pelgrimstocht! Bij elke pelgrimstocht moet gelden dat het einde niet zomaar een einde is, maar een nieuw begin. Ook de heilige poorten die we hebben betreden zijn geen einddoel, maar de start van een nieuw leven, los van wat ons vroeger vasthield. In Rome hebben we dus niet alleen maar veel dingen mogen ontvangen. Ook hebben wij er veel dingen mogen loslaten, waardoor we vrij zijn geworden om die eerste stappen weer te nemen. Mijn gebed is dat elke deelnemer zijn vlam blijft aanwakkeren, niet afwijkt van de begonnen weg en zo altijd pelgrim van hoop zal zijn.

Een enthousiaste groep Nederlandse pelgrims in Turijn op weg naar Rome

Deze reis gold voor mij als stage. En of ik wat geleerd heb! Ik ben zo geraakt en vervuld van de vele geloofsgetuigenissen, werkelijk levensveranderende gebeurtenissen van eenvoudige mensen die het goede willen doen. Al deze lichtpuntjes geven mij moed en motivatie om door te zetten in deze vormingsperiode. Niks is onmogelijk voor de Heer.

Voor de medemens in nood de straat op

Stage bij het Leger des Heils

Deze zomer mocht ik drie weken stage lopen bij het Leger des Heils in Den Haag. De twee geestelijk verzorgers, Oetie Kaspers en Richard van Lambalgen, namen mij beurtelings mee naar de plaatsen waar zij geestelijke zorg bieden. Hieronder een verslag van mijn belevenissen met hen.

Door Richard Numan

Het Korps

De eerste plek waar ik kwam was het "Korps Haaglanden". Bij het Leger des Heils (hierna: LdH) wordt de kerkelijke gemeente een "Korps" genoemd, vergelijkbaar met onze katholieke kerk en parochie. Het LdH hanteert het standpunt dat je niet alleen gelooft op zondag en daarom staan de deuren van hun korpsen ook door de week open voor koffie, een praatje en diverse activiteiten. Ik sprak met enkele gasten en vrijwilligers en merkte dat er een vriendelijke sfeer heerst. Op een andere dag kwam ik daar weer om deel te nemen aan een uitgebreide lunch voor buurtbewoners. Veel van deze mensen wonen alleen en dan is zo'n lunch een heel aangename en sociale onderbreking van de dag.

Woonlocaties

Afwisselend samen met Oetie en Richard bezocht ik verschillende woonlocaties waar zij komen. De meeste bewoners op deze locaties hebben een problematiek met verslaving, vaak in combinatie met lichamelijke en psychische problemen. De geestelijk verzorgers komen daar in de eerste plaats om er voor deze mensen te 'zijn'. Ze maken vaak gewoon een praatje met de bewoners en werken zo aan de vertrouwensband. Vaak ontstaan er daarna dan vanzelf diepere gesprekken over gebeurtenissen in het leven, onbeantwoorde vragen, rouw of verdriet. Oetie organiseert ook regelmatig 'meditatie-momenten' in de huiskamers van die locaties. Aan de hand van een Bijbeltekst wordt dan een thema besproken en zowel de bewoners als de begeleiders zijn dan welkom. Ik mocht dit een paar keer meemaken en merkte dat degenen die er bij waren echt werden 'opgetild' in geestelijke zin. Er ontstond meer onderling begrip en er werden goede voornemens gemaakt.

Seminarist Richard met geestelijk verzorger Richard van Lambalgen

De straat

Met Richard ging ik ook een paar dagen 'de straat' op. Er zijn in Den Haag – net als in andere grote steden - veel daklozen. Hoewel er best veel opvanglocaties zijn in onze "Hofstad", is er toch een flinke groep die geen vaste woon- of verblijfplaats heeft. We troffen een aantal van hen op de "Koekamp", dat is een park vlakbij het stadscentrum. Woensdag rond 6 uur 's avonds wordt daar gratis soep, koffie en kleding uitgedeeld. Er is dan ook een busje van 'dokters van de wereld', dat waar nodig medische zorg aanbiedt. Het was interessant om dit zo gade te slaan. Omdat de daklozen nu vooral bezig waren om spullen te bemachtigen, stonden ze niet zo open voor een gesprek met ons. Richard gaf aan dat het op andere dagen soms anders loopt, waarbij er wel mooie gesprekken ontstaan. Ik merkte dat hij in het centrum regelmatig vriendelijk begroet wordt door 'mensen van de straat'. Ze weten dus dat hij er voor hen is als ze hem nodig hebben.

Tot slot

De laatste dag van mijn stage maakte ik nog een uitvaart mee. Het was indrukwekkend om te zien hoeveel lotgenoten van deze 'dakloze' hem nog de laatste eer kwamen bewijzen. Behalve op de hierboven genoemde plekken kwam ik ook op het hoofdkantoor, bij dagopvanglocaties en bij 'buurtkamers'. Op al deze plaatsen zag ik toegewijde werknemers die zich inzetten voor de medemens in nood. Met dank aan Oetie en Richard heb ik veel mogen leren deze weken en weet ik nu meer van het vele goede werk dat vaak 'in het verborgene' wordt gedaan!

Een pelgrimage door het Brabantse land...

De seminaristen uit het Grootseminarie St. Willibrord en het Grootseminarie Rolduc kwamen tezamen in de Foyer de Charité in Thorn om het nieuwe studiejaar in te luiden met een stilteretraite van zeven dagen die werd geleid door spiritualaal Dr. B. Hegge. Met goede moed, veel opgedane inzichten en talloze geestelijke ervaringen rijker, deden we als seminaristen uit Heiloo daarna nog een kleine bedevaart in het Brabantse land.

Door Julian Dahy

Op de vooravond van de reis naar Thorn stond gezelligheid en kennismaking tussen ons seminaristen en de rector centraal. Er kan wel gesteld worden dat we een unieke, prachtige groep zijn met allerlei achtergronden vanuit de meest verre uithoeken van het bisdom (en daarbuiten)! De broederlijkheid liet zich al gauw kenmerken door slechts spaarzame momenten zónder lachen of diepe gesprekken. De getijdengebeden werden vurig en met volle borst voorgelegd aan de Heer in de kapel. Drie nieuwe seminaristen, onder wie ikzelf, maken zich nu op voor het studiejaar 2025-2026.

Foyer de Charité “Marthe Robin” te Thorn

Met een werkelijk volledig bezet en volgeladen busje vertrokken we op dinsdagmiddag naar het verre zuiden van het land. De woorden ‘enthousiasme’, ‘rozenhoedjes’ en ‘genoeg bezienswaardigheden’ omschrijven deze reis treffend. Aangekomen in Thorn kwam hier echter abrupt een einde aan, gezien de stille weg naar geestelijke hernieuwing die al snel aanbrak na het diner. Na een korte ontmoeting met de studenten van Rolduc werd de retraite middels een inspirerende inleiding door spiritualaal Dr. B. Hegge ingeluid, waarna we ons als collectief de rest van die avond committeerden aan het aanbidden van de Heer Jezus in het Allerheiligste Sacrament. Ik werd eigenlijk meteen al bevangen door pure dankbaarheid, omdat ik de mogelijkheid kreeg om me af te zonderen van de turbulente wereld waarin wij leven en me voor een volle week kon richten op het aanbidden van mijn Schepper en Verlosser. Wat een krachtige ervaring was dat, om tezamen met al mijn broeders medeseminaristen en aanwezige priesters dezelfde missie te mogen delen en onze intenties als collectief voor Christus te mogen brengen! De dagen die hierop volgden waren eenvoudig en gestructureerd van aard. Het grootste moment was telkens aan het prille begin van de dag, namelijk de Heilige Mis onder leiding van alle aanwezige priesters. Verder werden deze dagen gekenmerkt door twee inleidingen door spiritualaal Hegge, met daaropvolgend periodes waarin we werden aangespoord tot overweging, en uiteraard de vaste getijdengebeden. Na het diner stond de aanbidding van Christus in de kapel altijd centraal. Concluderend kan wel gesteld worden dat dit bijzonder heilzame dagen voor ons waren. Met nieuwe krachten, hernieuwde devoties en met de talloze grote momenten van ontmoeting met de Heer in ons hart, namen we op de laatste ochtend afscheid van de gemeenschap van de Foyer en van de overige seminaristen.

Seminaristen na de retraite op bedevaart naar de Wonderbare Moeder van Elshout

Bedevaart langs mariale heiligdommen

Na bijzonder warm en gastvrij ontvangen te zijn in het St. Janscentrum te Den Bosch en na een goed gesprek gehad te hebben met Mgr. De Korte, stonden de laatste dagen in het teken van een ontzettend bijzondere ervaring: een route langs tal van mariale heiligdommen en kapellen. Een grote eer en zegen om in deze plaatselijke devoties te mogen participeren, met (in mijn beleving) afsluitend de warmste en krachtigste ontmoeting met Onze Lieve Zoete Moeder van Den Bosch. Met veel vreugde heb ik deze pelgrimage met u, onze dierbare lezer, mogen delen en heb ik voor u mogen bidden!

Misintenties

Het is mogelijk heilige Missen te laten lezen in het seminarie te Heiloo. De misstipendia komen ten goede aan de priesteropleiding. Voor iedere intentie wordt voor zover mogelijk een aparte H. Mis gelezen. We kunnen niet garanderen dat de Mis gelezen wordt op de dag die u aangeeft, al doen we daar wel ons best voor. Richtbedrag voor de stipendia is € 10. U kunt het bedrag overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie o.v.v. misintentie. De misintenties kunt u sturen naar rector J.C.J. de Wit, Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo.

Bidt u mee om roepingen?

Het Grootseminarie nodigt u uit om de priesteropleiding te ondersteunen en deel te nemen aan de gebedskring van de opleiding. Wilt u meedoen? Geef u dan op als lid. Het verplicht u tot niets, behalve tot gebed. U ontvangt dan de gebedskaart thuis en met enige regelmaat het Willibrordmagazine, met informatie over het seminarie. Ook wordt u uitgenodigd voor de jaarlijks terugkerende gebedsdag. U kunt zich opgeven met onderstaande antwoordstrook. Bij voorbaat dank voor uw gebed.

Uw steun aan Het Grootseminarie

Bent u ook bereid de opleiding en vorming van nieuwe priesters financieel te ondersteunen? Uw gift is zeer welkom. U kunt uw gift overmaken op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie. Bij voorbaat hartelijk dank. Voor giften vanuit het buitenland heeft u de volgende bankcode (BIC) nodig: INGBNL2A

Priestervakantie zomer 2026 Medernach, Luxemburg

Maandag 3 augustus t/m dinsdag 11 augustus

Alle priesters zijn van harte uitgenodigd voor de priestervakantie naar Medernach in Luxemburg. Deelnemers krijgen een eigen kamer met douche en toilet en halfpension aangeboden. De kosten zijn **€ 710** exclusief vervoer. Het aantal plaatsen is beperkt. Opgave kan tot 1 juni 2026 per e-mail via pklaver@willibrordseminarie.nl. Contactpersoon is de heer P. Klaver, bereikbaar via telnr. 072-505 1073 tijdens kantooruren. Meer info: willibrordseminarie.nl

Buro **Marcel van der Lubbe**

Voor al uw financiële zaken
mvdlubbe@planet.nl
of kijk op **www.mvdl.eu**
Telefonische info:
06 5473 2032

JA, **ik wil graag meebidden om (nieuwe) priesterroepingen en word lid van de gebedskring.**

Dhr/Mevr.: .....

Straat & huisnummer: .....

Postcode: .....

Woonplaats: .....

Telefoon: .....

E-mail: .....

Deze strook kunt u opsturen naar: **Grootseminarie St. Willibrord, Antwoordnummer 85131, 1850 VA Heiloo.**
U kunt zich ook telefonisch opgeven via 072-505 1073 of e-mailen naar info@willibrordseminarie.nl

Colofon

issn 1875-550x

Uitgave • Grootseminarie
St. Willibrord van het RK bisdom
Haarlem-Amsterdam, gevestigd
te Heiloo (voorheen bekend als
De Tiltenberg in Vogelenzang).

Redactie • Christian Caberoy, Pieter Klaver, Richard Numan en Nico Vennik

Grafisch ontwerp • Impulsar
Druk • Vanderperk Groep
Oplage • 3.600

Contact • Hoogeweg 65, 1851 PJ Heiloo
T 072-505 1288

info@willibrordseminarie.nl
www.willibrordseminarie.nl

Giften • Giften zijn van harte welkom op rek.nr. NL64 INGB 000 000 5464 t.n.v. Het Grootseminarie.
ANBI / RSIN-nummer: 824 10 8000

©2025 Het Grootseminarie

Wilt u artikelen overnemen?
Neem dan contact op met Pieter Klaver, pklaver@willibrordseminarie.nl

Dagje uit seminarie

Er is een traditie in onze seminaries om het einde van het studiejaar te vieren met een dagje uit. Het weekend na het laatste tentamen doen de seminaristen en de rectoren iets leuks, bijvoorbeeld vissen, zeilen, iets bezoeken, enzovoort. Dit jaar gingen de seminaristen en rectoren golfen.

Door Jeronim Majic

Oefenen met de golfstokken

We verzamelden op de laatste zaterdag van juni om 10 uur bij de golfclub in Heemskerk. Eigenlijk was het de bedoeling om daar op een echte 'par 3' golfbaan te gaan spelen, maar we realiseerden ons te laat dat we ook de 'clubs' (= golfstokken) hadden moeten reserveren en niet alleen de baan. Gelukkig was de medewerker achter de balie heel vriendelijk. Hij leende ons 12 'clubs' waarmee we konden oefenen op de 'driving range'. De baan is circa 275 meter lang, maar zover kwam niemand van ons. We probeerden natuurlijk wel allemaal om de bal zo ver mogelijk weg te slaan. Dat is geen makkelijke taak, want je moet niet de bal alleen hard raken, maar ook heel precies zijn. Je arm en de oog-hand coördinatie zijn daarbij je beste vriend. Franziskus, Nico en Melle waren heel goed in dit spelletje. Ze sloegen allemaal tenminste één bal over de 150 meter. Ik heb zelf een paar ballen over de 100 meter geslagen, maar meestal kwam ik niet verder dan 50 meter. De anderen verging het ongeveer net zoals mij. Na deze activiteit was iedereen veel vermoeider dan verwacht. Daarom zijn we naar het café van de golfclub gegaan om van een lekker drankje te genieten en een beetje uit te rusten.

Kasteeltuin van slot Assumburg

Na ons drankje bezochten we de kasteeltuin van slot Assumburg die ook in Heemskerk ligt. Deze tuin bevindt zich op dezelfde plek als 300 jaar geleden, achter het kasteel. Een fraaie baroktuin in klassiek Franse stijl. Er zijn kopergravures van de tuin die laten zien hoe deze er destijds uit zag. De tuin is gerestaureerd in precies dezelfde stijl als vroeger. Zo konden we een heel mooie ouderwetse tuin zien met veel prachtige bloemen en een interessant beeld dat geïnspireerd is door het beeld van de 'Sabijnse maagdenroof' van de Italiaanse kunstenaar Giambologna.

De Bazaar in Beverwijk

Na het bezoek aan het kasteel gingen we naar de 'Oosterse markt' die officieel de naam 'Beverwijkse Bazaar' draagt. We kwamen daar bijna in een andere wereld terecht met een compleet andere cultuur van leven, eten, drinken, winkelen, verkopen en zich kleden. Het was heel interessant om dit alles te zien en te ervaren. Maar we wilden natuurlijk ook nog wat eten. Ergens in het midden van de Bazaar zijn we aan een lange tafel gaan zitten om gezamenlijk te lunchen. Er waren rondom de eettafels veel verschillende restaurants met gerechten uit Indië, Afghanistan, enzovoort. Het was niet moeilijk om iets te kiezen, want alles zag er heerlijk uit.

Tot slot

Nadat we zo van dit alles hadden genoten zijn we weer blij naar huis gegaan. Ik ben God heel dankbaar voor deze ervaring en ik zal het niet snel vergeten. Het is mooi om de goede onderlinge band tussen de seminaries van Nieuwe Niedorp en Heiloo te zien. Dat is niet vanzelfsprekend en daarom verheug ik me alweer op volgend jaar en op alle activiteiten die we samen zullen gaan doen.

ONZE LIEVE VROUW TER NOOD

Wist u dat wij veel activiteiten organiseren voor kinderen, jeugd-/ jongeren en gezinnen?

Tijdens de diverse activiteiten leren kinderen spelenderwijs over het katholieke geloof en voor jongeren, jong volwassenen en gezinnen is er mogelijkheid voor verdieping. Kinderen kunnen deelnemen aan de Kinderclub, voor tieners zijn er de tienerjongens– en tienermeisjesgroep en voor de jongeren en jong-volwassenen wordt elke maand 'Meet & Greet the Lord' georganiseerd. Maar u kunt ook met het hele gezin deelnemen aan de 'Familiedagen'.

Meer informatie en aanmelden:
info@olvternood.nl of
072 - 505 12 88

Tevens organiseren wij diverse inspirerende retraites.

Geplande retraites in 2026:

1 - 4 januari:	*Bijbellezen en Lectio Divina, p. Jim Schilder s.s.s.*
26 februari - 1 maart:	De kracht van vergeving, pr. Rolf Wagenaar
22 mei - 25 mei:	De Heilige geest, onze helper? Pr. C. Mennen
13 - 16 augustus:	Maria, onze Moeder en Voorspreekster.
31 augustus - 4 september:	Midweek over de Engelen.
3 - 6 december:	Adventsretraite, p. Ward Biemans sj.

Geest**elijke oefeningen van Ignatius:**
28 januari - 1 februari en 15 - 18 oktober voor vrouwen.
28 oktober - 1 november voor mannen.

Meer informatie en aanmelden:
info@olvternood.nl of 072 - 505 12 88

www.olvternood.nl

Kapellaan 146, 1851 PE Heiloo

De heilige Carolus Borromeus

Op 4 november gedenkt de Kerk de heilige Carolus Borromeus, geboren in 1538 in een adellijke familie. Hij ontving zijn opleiding in Milaan en Padua. Hij was intelligent en devoot, maar hij had een spraakgebrek. Daar tegenover stond een enorme capaciteit om hard te werken.

Door pater Ward Biemans

Op zijn 22ste behaalde Carolus een doctoraat in de theologie. Zijn oom was paus Pius IV en die creëerde hem kardinaal en benoemde hem tot bisschoppelijk administrator van Milaan. Deze taak delegeerde hij aan plaatsvervangers, omdat hij in de praktijk tevens benoemd was tot staatssecretaris van de pauselijke staat. Hij ondersteunde de paus bij het Concilie van Trente. Hij was ook verantwoordelijk voor de hervorming van liturgische boeken en kerkmuziek, dit laatste als werkgever van onder andere de beroemde componist Palestrina. In 1564 werd hij priester en ontving hij de bisschopswijding. Als bisschop had hij een zeer eenvoudige levensstijl en gaf veel weg aan de armen. Hij was zeer begaan met de opleiding van de geestelijken en stichtte een broederschap voor christelijk onderricht aan kinderen op zondagsscholen. Hij bezocht ver afgelegen Alpendorpen in zijn bisdom, preekte en gaf catechese en verzoende sommige aanhangers van de hervormer Zwingli. Zijn eigen hervormingen hadden te maken met heftige tegenstand, hetgeen tot uiting kwam door een conflict met de burgerlijke overheid en zelfs door een poging van een ontevreden broeder om hem te vermoorden. Zeer energiek en altijd onderweg was hij uitgeput op 46-jarige leeftijd. Hij stierf in Milaan, waar hij ook begraven is.

Hier volgt een fragment van één van zijn preken, gericht aan de vormelingen in de basiliek van St. Simplicianus in 1583, een jaar voor zijn dood: “Geliefde kinderen, de Heer God heeft een geweldig verlangen om zijn Heilige Geest mee te delen aan de wereld, door die enorme liefdadigheid waarmee Hij van haar houdt. Om die reden werkte Hij en volbracht zoveel dingen, maar vooral dit: Hij zond zijn eniggeboren Zoon vanuit de hemel naar de aarde. Zijn Zoon, die toen Hij onder de mensen was, zei: “Vuur ben Ik komen brengen op aarde en hoezeer verlang Ik dat het al oplaait?” (Lc.12,49). Ik vraag jullie, waarom denken jullie dat Hij leefde, gedurende 33 jaar onder de mensen, dat Hij zoveel inspanningen heeft doorstaan, zoveel nachten wakend in gebed, zo vele kwellingen en op het einde de dood niet uit de weg ging? Toch alleen omdat Hij, ten hemel opstijgend na alle heilsmysteriën volbracht te hebben, die geweldige komst bepaalde van de Heilige Geest. Dat herinneren wij ons in deze tijd, de zending waardoor Hij zichtbaar neerdaalde op de apostelen in tongen van vuur. Natuurlijk schonk God zijn Heilige Geest in die tijd aan hen op een geweldige en speciale manier; maar Hij houdt nooit op en is nooit opgehouden om Hem op verschillende manieren uit te storten in de harten van de gelovigen, in het bijzonder bij die gelovigen die ernaar streven om zichzelf in voldoende mate hiervoor beschikbaar te maken. Er zijn inderdaad veel geschikte middelen voor dit doel, maar veruit de meest uitstekende van deze middelen zijn de allerheiligste sacramenten. En van deze sacramenten is het heilig Vormsel ingesteld, waardoor mensen speciaal worden vervuld met de meest kostbare schatten van goddelijke genade en op een wonderlijke manier worden verrijkt.”

'Ik zal u bijstaan'

De heer Enzo Chimienti (56) woont in Huizen met zijn vrouw Sylvia. Samen hebben ze drie kinderen: Matteo (20), Paolo (19) en Chiara (17). Enzo is lid van de gebedskring en is dit jaar aan de deeltijdstudie theologie van St. Bonifatius in Heiloo begonnen.

Door Pieter Klaver

Enzo groeit op in Huizen. Zijn vader is van Italiaanse komaf, zijn moeder Nederlandse. Als gezin gaan ze iedere maand naar een Italiaanse H. Mis. Enzo: “Dat vond ik erg mooi, maar ik wilde graag elke week naar de H. Mis. Dat zei ik ook tegen mijn vader. Mijn vader nam mij daarop iedere week mee naar de kerk in Laren. Deze kerk vond ik erg mooi. Ik voelde aan dat zondag een bijzondere dag is ter ere van God, mijn schepper.” Op de protestantse basisschool en middelbare school krijgt Enzo veel mee over

de Bijbel en met beide opa’s en oma’s spreekt hij veel over het geloof. “Ik was veel met diepere geloofsvragen bezig. Ik zal zo’n 12 jaar oud zijn geweest dat ik zelfs begon na te denken over een priesterroeping. Maar ik zag het mezelf niet worden. Ik dacht dat ik het niet zou kunnen en ik sprak er met niemand over. Ik had verder interesse in techniek. Mijn vader werkte voor het Italiaanse sportautomerk Ferrari. Dat vond ik fascinerend. Vaak mocht ik helpen met het poetsen van de auto’s. Ik besloot MTS-elektronica te gaan doen. Na mijn opleiding solliciteerde ik bij de NS om treinmachinist te worden, maar ze hadden niemand nodig. Zo kwam ik terecht bij Philips waar ik software systemen ging testen. Tegenwoordig werk ik als software-engineer in Amersfoort. In 2005 ben ik getrouwd. We gingen samen naar de kerk in Laren. De heilige Mis bleef mij boeien. Het is een teken van Gods liefde en als gelovigen zijn we geroepen om deze liefde te beantwoorden. Ik had in die tijd fijne gesprekken met de pastoor. Zo kwam de gedachte naar voren om misschien diaken te worden. Ik kreeg het advies om te wachten tot onze kinderen wat ouder zouden zijn. Ik sprak er met mijn vrouw Sylvia over en ze stond hier ook voor open. Nu onze kinderen de middelbare school hebben afgerond heb ik mij recentelijk aangemeld voor de diakenopleiding in Heiloo waar ik dit studiejaar ben begonnen. Aan de opleiding studeer ik theologie en krijg ik de ruimte om mijn diakenroeping verder te onderscheiden. Als diaken mag je assisteren in de liturgie en dienstbaar zijn aan mensen in nood. Ik wil graag dienaar van Christus zijn. Ik ben blij met deze stap, maar tegelijkertijd voel ik me een beetje zoals Mozes, vol met aarzelingen. Maar dan denk ik aan wat God tegen Mozes zei: “Ga nu maar, Ik zal u bijstaan” (Exodus 4; 12a). Ik geloof dat als het diaconaat echt mijn roeping is, God mij de genade zal geven om dit te doen. Momenteel ben ik als vrijwilliger actief in Laren als acoliet en koster. Tevens ben ik lid van de St. Jan-broederschap in Laren die meehelpt bij de jaarlijkse sacramentsprocessie. Het is fijn om te zien dat onze kinderen ook actief zijn in de Kerk. Ze zijn misdienaar en twee kinderen zijn mee geweest naar het Jubileum van de Jeugd in Rome dit jaar. We vinden het bijzonder om onze talenten en interesses als ouders terug te zien bij onze kinderen. Matteo doet de opleiding voor treinmachinist, Paolo voor automonteur en Chiara voor onderwijsassistent, het werk dat mijn vrouw ook heeft gedaan. Zo heeft God voor iedereen een eigen roeping. Dit jaar was ik aanwezig bij de gebedsdag van het seminarie. Ik vond het erg mooi om hierbij aanwezig te zijn en alle studenten te ontmoeten. Voor de toekomst van de Kerk zijn priesters heel belangrijk. Daarom bid ik voor de studenten en geef ik financiële steun."

Wilt u lid worden van de gebedskring? Het lidmaatschap is geheel gratis!
Op pagina 8 vindt u meer informatie en een invulstrook om u op te geven.